

Halmanvändning

i svenska grisbesättningar

Vi undersökte hur svenska producenter använder halm till grisar och hur det påverkar förekomsten av svansbitning. Bakgrunden till projektet var ett stort EU projekt som handlar om hur man i EU kan föda upp grisar utan svanskupering, och samla svenska producenters erfarenheter av detta. Förutom att europeiska producenter kan lära av svenska producenter tror vi att vi i Sverige också kan lära oss av varandra.

VAD GJORDE VI

Under juli till november 2014 gjordes det telefonenkäter med totalt 60 producenter kring halmanvändning och svansbitning. De som hade tillväxtgrisar svarade på frågor om tillväxtgrisar och de som hade storgrisar svarade på frågor om storgrisar. De integrerade besättningarna (29 st) svarade på frågor om både tillväxt och storgrisar.

VAD FRÅGADE VI

- Produktionsinformation
- Svansbitning (ex. frekvens, orsak)
- Halmanvändning (ex. sort, mängd)
- Boxutformning (ex. storlek, golv)
- Foder (ex. system, sort)
- Utgödsling (ex. typ, problem)

Den här broschyren fokuserar på halmanvändning

VÅRA VIKTIGASTE RESULTAT

- **99 % av producenterna gav halm**
de som inte gav halm gav istället olika typer av spån
- **ca två tredjedelar av producenterna ger även andra material**
annat material ges framförallt för att hålla torrt, vid flytt eller halmbrist
- **Halmgivan uppskattades från antalet balar som gick åt**
- **Tillväxtgrisar fick i medeltal 29g halm/gris och dag**
givan varierade mellan 8-85g/gris och dag
- **Storgrisarna fick i medeltal 50g/gris och dag**
givan varierade mellan 9-225g/gris och dag
- **24 % av producenterna uppgav att de skulle vilja öka halmgivan**
de vanligaste anledningarna att man inte gav mer halm var att det skulle kunna orsaka problem i utgödslingen eller blockera spalten
- **Det vanligaste utgödslingssystemet var linspel med skrapor**
56 % av tillväxt- och 81 % storgrisbesättningarna har dock aldrig haft problem i utgödslingen orsakat av halm